

GHID DE UTILIZARE LINUX (IV)

Lucrul la linia de comandă în UNIX, partea a III-a: Interpretoare de comenzi UNIX, partea I – prezentare generală

Cristian Vidrașcu

`cristian.vidrascu@info.uaic.ro`

Martie, 2024

Sumar

- Introducere
- Comenzi simple
- Comenzi compuse
- Specificarea numelor de fișiere
- Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi
- Referințe bibliografice

Introducere

Comenzi simple

- Comenzi simple – definiție
- Modul de execuție a comenzilor simple
- Execuția comenzilor simple în *background*
- Redirectări I/O

Comenzi compuse

- Comenzi compuse – definiție
- Lanțuri de comenzi simple
- Execuția secvențială a mai multor comenzi
- Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi
- Execuția condițională a mai multor comenzi
- Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse

Specificarea numelor de fișiere

- Specificarea fișierelor individuale
- Șabloane pentru specificarea multiplă de fișiere

Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi

- Inițializarea sesiunilor interactive ale *shell*-ului
- Istoricul comenzilor executate

Referințe bibliografice

Introducere

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

Într-un sistem UNIX, **interpretorul de comenzi** este un program ce îndeplinește aceleași sarcini ca și în MS-DOS sau Windows, oferind două funcționalități de bază:

- **preia comenzile introduse de utilizator, le interpretează și le execută**, realizând astfel interfața dintre utilizator și sistemul de operare;
- oferă facilități de programare într-un limbaj de comandă specific, cu ajutorul căruia se pot scrie *script*-uri, *i.e.* fișiere text ce conțin secvențe de comenzi UNIX.

Observație: în sistemele de operare din familia UNIX avem la dispoziție mai multe interpretoare de comenzi (denumite uneori și *shell*-uri, de la termenul folosit în limba engleză), precum ar fi: sh (*Bourne Shell*), bash (*Bourne Again Shell*), csh (*C Shell*), ksh (*Korn Shell*), ash, zsh, ș.a.

Principala caracteristică prin care se diferențiază interpretoarele între ele este sintaxa limbajului de comandă specific fiecăruia dintre ele. În plus, *shell*-urile disponibile în sistemele UNIX sunt mai puternice decât interpretoarele de comenzi din MS-DOS și Windows (command.com, respectiv cmd.exe), oferind limbaje de comandă asemănătoare cu limbajele de programare de nivel înalt d.p.d.v. al sintaxei: au structuri de control alternative și repetitive (de genul if, case, for, while, etc.), ceea ce permite scrierea de programe complexe ca simple fișiere cu secvențe de comenzi (*i.e.*, *script*-uri).

Vom prezenta în continuare facilitățile comune tuturor *shell*-urilor UNIX, prin care se realizează prima sarcină pomenită mai sus, cu referiri explicite la sintaxa utilizată de interpretorul bash.

Agenda

Introducere

Comenzi simple

Comenzi simple – definiție
Modul de execuție a
comenzilor simple
Execuția comenzilor simple în
background
Redirectări I/O

Comenzi compuse

Specificarea numelor de fișiere

Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi

Referințe bibliografice

Introducere

Comenzi simple

Comenzi simple – definiție
Modul de execuție a comenzilor simple
Execuția comenzilor simple în *background*
Redirectări I/O

Comenzi compuse

Comenzi compuse – definiție
Lanțuri de comenzi simple
Execuția secvențială a mai multor comenzi
Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi
Execuția condițională a mai multor comenzi
Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse

Specificarea numelor de fișiere

Specificarea fișierelor individuale
Șabloane pentru specificarea multiplă de fișiere

Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi

Inițializarea sesiunilor interactive ale *shell*-ului
Istoricul comenzilor executate

Referințe bibliografice

Comenzi simple – definiție

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi simple – definiție](#)

[Modul de execuție a
comenzilor simple](#)

[Execuția comenzilor simple în
background](#)

[Redirectări I/O](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

Comenzile simple sunt “componentele” individuale ce pot fi “asamblate” în **comenzi compuse**, folosind anumiți *operatori sintactici de compunere*, ce vor fi descriși în secțiunea următoare.

Însă, pentru început, să ne reamintim faptul că în sistemele de operare din familia UNIX există două categorii de *comenzi simple*:

- *Comenzi interne*: sunt implementate în interpretoarele de comenzi.
Exemple: **cd**, **help**, ș.a.
- *Comenzi externe*: sunt implementate de sine stătător (*i.e.*, se găsesc fiecare în câte un fișier, având același nume cu comanda respectivă), în:
 - fișiere executabile (*i.e.*, programe executabile obținute prin compilare din programe sursă scrise în C sau în alte limbaje de programare).
Exemple: **passwd**, **ls**, ș.a.
 - fișiere text cu secvențe de comenzi, numite *script-uri*.
Exemple: **.profile**, **.bashrc**, ș.a.

Modul de execuție a comenzilor simple

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi simple – definiție](#)

[Modul de execuție a comenzilor simple](#)

[Execuția comenzilor simple în background](#)

[Redirectări I/O](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

Forma generală de lansare în execuție a unei comenzi simple, internă sau externă:

UNIX> *numele_comenzii* [*opțiuni*] [*argumente*] [*redirectări I/O*]

Observații:

- Textul “UNIX> ” este *prompterul* afișat de interpretorul de comenzi, la care acesta așteaptă să tastezi comanda dorită, urmată de apăsarea tastei ENTER.
Notă: textul afișat ca și prompter este configurabil – vom discuta ulterior cum anume.
- Drept caracter separator între cuvintele din linia de comandă se utilizează SPACE sau TAB.
- Opțiunile și/sau argumentele specificate după numele comenzii pot eventual lipsi (*i.e.*, sunt opționale, lucru indicat printr-o pereche de paranteze ‘[. . .]’; acestea nu trebuie tastate).
- Prin convenție, opțiunile sunt precedate de caracterul ‘-’ (sau ‘--’, în cazul opțiunilor lungi).
- Semnificația argumentelor depinde de comandă (*e.g.*, cel mai adesea sunt nume de fișiere).
- Comenzile externe pot fi specificate și prin numele complet (*i.e.*, *calea absolută sau relativă*) al fișierului respectiv.
- O comandă mai lungă (*i.e.*, cu mulți parametri) poate fi introdusă pe mai multe linii, caz în care fiecare linie trebuie terminată cu caracterul ‘\’ urmat de ENTER, cu excepția ultimei linii (terminarea acesteia se face apăsând doar tasta ENTER).
- Despre ce înseamnă redirectări I/O vom discuta ulterior, tot în această prezentare.

Modul de execuție a comenzilor simple (cont.)

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi simple – definiție](#)

[Modul de execuție a comenzilor simple](#)

[Execuția comenzilor simple în background](#)

[Redirectări I/O](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

O altă posibilitate de a lansa în execuție o comandă simplă, valabilă numai pentru comenzi externe ce sunt *script*-uri, este prin apelul unui anumit *shell*:

```
UNIX> bash script [opțiuni] [argumente] [redirectări I/O]
```

În acest caz, secvența de comenzi din fișierul cu numele *script* va fi executată, într-o sesiune de lucru **neinteractivă**, de către o instanță a *shell*-ului invocat pe prima poziție din linia de comandă (în acest exemplu, *shell*-ul *bash*).

Observație: dacă nu se specifică niciun script după numele *shell*-ului invocat pe prima poziție din linia de comandă, se va crea o nouă sesiune de lucru **interactivă**, controlată de o instanță de execuție a *shell*-ului specificat.

Iar o a treia posibilitate, tot numai pentru comenzi externe ce sunt *script*-uri, este următoarea, cu două forme sintactice echivalente:

```
UNIX> . script [opțiuni] [argumente] [redirectări I/O]
```

```
UNIX> source script [opțiuni] [argumente] [redirectări I/O]
```


Execuția comenzilor simple în *background*

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

Comenzi simple – definiție

Modul de execuție a
comenzilor simple

[Execuția comenzilor simple în
background](#)

[Redirectări I/O](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi

[Referințe bibliografice](#)

În cazul formelor de lansare în execuție descrise pe *slide*-urile anterioare, spunem că acea comandă simplă este executată în *foreground* (*i.e.*, în “planul din față”), deoarece interpretorul așteaptă terminarea execuției acelei comenzi și abia apoi reafișează prompterul, oferind utilizatorului posibilitatea să introducă o nouă comandă pentru execuție.

O altă manieră de execuție a comenzilor ar fi în *background* (*i.e.*, în “planul din spate”), adică interpretorul să nu mai aștepte terminarea execuției acelei comenzi, ci să reafișeze imediat prompterul, oferindu-i astfel utilizatorului posibilitatea să introducă imediat o nouă comandă pentru execuție.

Sintactic, specificarea modului de execuție în *background* a unei comenzi se face adăugând caracterul ‘&’ la sfârșitul liniei de comandă:

```
UNIX> numele_comenzii [opțiuni] [argumente] [redirectări I/O] &
```

Notă: în cazul comenzilor externe ce sunt *script*-uri, se poate adăuga ‘&’ la finalul oricăreia dintre cele trei forme de lansare în execuție specificate anterior.

Redirectări I/O

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

Comenzi simple – definiție

Modul de execuție a

comenzilor simple

Execuția comenzilor simple în
background

[Redirectări I/O](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi

[Referințe bibliografice](#)

Există trei dispozitive logice de I/O standard:

- *intrarea standard* (**stdin**), de la care se citesc datele de intrare în timpul execuției unei comenzi (prin funcțiile de I/O ce accesează *file-descriptorul 0*);
- *ieșirea normală standard* (**stdout**), la care sunt scrise datele de ieșire în timpul execuției unei comenzi (prin funcțiile de I/O ce accesează *file-descriptorul 1*);
- *ieșirea de eroare standard* (**stderr**), la care sunt scrise mesajele de eroare în timpul execuției unei comenzi (prin funcțiile I/O ce accesează *file-descriptorul 2*).

În mod implicit, dispozitivul logic `stdin` este atașat dispozitivului fizic tastatură (*i.e.*, terminalul de intrare), iar dispozitivele logice `stdout` și `stderr` sunt atașate dispozitivului fizic ecran (*i.e.*, terminalul de ieșire).

Însă, interpretorul de comenzi poate “forța” o comandă ca, pe parcursul execuției sale, să primească datele de intrare dintr-un fișier specificat, în locul citirii lor de la tastatură, precum și să trimită datele de ieșire și/sau mesajele de eroare într-un fișier specificat, în locul afișării lor pe ecran.

Redirectări I/O (cont.)

Introducere

[Comenzi simple](#)

Comenzi simple – definiție

Modul de execuție a
comenzilor simple

Execuția comenzilor simple în
background

Redirectări I/O

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi

[Referințe bibliografice](#)

Această “forțare” poartă numele de *redirectarea* fluxului (sau fluxurilor) I/O respective, și este valabilă doar pentru acea execuție a comenzii și, mai ales, fără să fim nevoiți să facem modificări în codul sursă al comenzii și s-o recompilăm! Specificarea redirectărilor I/O se face folosind următoarea sintaxă:

- *redirectarea intrării standard* (stdin):
UNIX> *numele_comenzii* [*parametri*] < *fișier_intrare*
- *redirectarea ieșirii normale standard* (stdout), în modul *rewrite* vs. *append*:
UNIX> *numele_comenzii* [*parametri*] > *fișier_iesire*
UNIX> *numele_comenzii* [*parametri*] >> *fișier_iesire*
- *redirectarea ieșirii de eroare standard* (stderr), în modul *rewrite* vs. *append*:
UNIX> *numele_comenzii* [*parametri*] 2> *fișier_iesire_err*
UNIX> *numele_comenzii* [*parametri*] 2>> *fișier_iesire_err*

Iată un exemplu, având ca efect concatenarea conținuturilor primelor două fișiere în cel de-al treilea:

```
UNIX> cat fis1 fis2 > fis3
```

Se pot specifica mai multe redirectări într-o comandă, evaluarea lor efectuându-se de la stânga spre dreapta. În plus, există și sintaxa *n >&m*, unde *n* și *m* sunt *file-descriptori*. Iată un exemplu:

```
UNIX> ls -l .bashrc un_fișier_inexistent >listing.txt 2>&1
```


Agenda

- Introducere
- Comenzi simple
- Comenzi compuse
- Comenzi compuse – definiție
- Lanțuri de comenzi simple
- Execuția secvențială a mai multor comenzi
- Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi
- Execuția condițională a mai multor comenzi
- Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse
- Specificarea numelor de fișiere
- Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi
- Referințe bibliografice

- Introducere
- Comenzi simple**
 - Comenzi simple – definiție
 - Modul de execuție a comenzilor simple
 - Execuția comenzilor simple în *background*
 - Redirectări I/O
- Comenzi compuse**
 - Comenzi compuse – definiție
 - Lanțuri de comenzi simple
 - Execuția secvențială a mai multor comenzi
 - Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi
 - Execuția condițională a mai multor comenzi
 - Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse
- Specificarea numelor de fișiere**
 - Specificarea fișierelor individuale
 - Șabloane pentru specificarea multiplă de fișiere
- Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi**
 - Inițializarea sesiunilor interactive ale *shell*-ului
 - Istoricul comenzilor executate
- Referințe bibliografice**

Comenzi compuse – definiție

Introducere

Comenzi simple

Comenzi compuse

Comenzi compuse – definiție

Lanțuri de comenzi simple

Execuția secvențială a mai multor comenzi

Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi

Execuția condițională a mai multor comenzi

Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse

Specificarea numelor de fișiere

Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi

Referințe bibliografice

Două sau mai multe comenzi simple se pot “grupa” într-o *comandă compusă*, prin scrierea lor pe un singur rând (la prompterul liniei de comandă sau într-un *script*), separate prin următorii operatori sintactici de “compunere” a comenzilor simple:

- operatorul ‘;’ – *execuția secvențială* a mai multor comenzi
- operatorul ‘|’ – *execuția paralelă, înlanțuită* a mai multor comenzi simple
- operatorul ‘&’ – *execuția paralelă, neînlanțuită* a mai multor comenzi
- operatorii ‘&&’ și ‘||’ – *execuția condițională* de comenzi

Semantica (*i.e.*, semnificația) fiecăruia dintre acești operatori de compunere este descrisă sumar în cele ce urmează. *Avertisment*: descrierea se axează pe sintaxa folosită de interpretorul de comenzi `bash`; în cazul altor *shell*-uri UNIX, sintaxa comenzilor compuse s-ar putea să difere (*i.e.*, să se utilizeze alți operatori de “compunere”, etc.).

Notă: pentru o descriere detaliată, vă recomand consultarea documentației oficiale a *shell*-ului `bash`, disponibilă [aici](#).

Lanțuri de comenzi simple

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Comenzi compuse – definiție](#)

[Lanțuri de comenzi simple](#)

[Execuția secvențială a mai multor comenzi](#)

[Execuția paralelă, neînlănțuită a mai multor comenzi](#)

[Execuția condițională a mai multor comenzi](#)

[Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

Înlănțuirea mai multor comenzi simple, într-un așa-numit *lanț de comenzi* (sau *pipeline*), se realizează folosind simbolul ' | ' (*i.e.*, caracterul *pipe*), astfel:

```
UNIX> [time] comanda_1 | comanda_2 | ... | comanda_N
```

Simbolul ' | ' marchează “conectarea” ieșirii normale standard a unei comenzi la intrarea standard a comenzii următoare din lanțul de comenzi; comunicația între cele două comenzi se face printr-un canal de comunicație anonim (astfel se elimină necesitatea comunicării prin intermediul unor fișiere temporare, precum se întâmplă în MS-DOS sau Windows).

Cuvântul cheie `time` are drept efect afișarea timpilor de execuție a lanțului.

Notă: este permis și $N = 1$, adică un lanț format dintr-o singură comandă simplă.

Modul de execuție a unui lanț de comenzi :

Toate comenzile simple din lanțul respectiv sunt executate simultan, în “același” timp (*i.e.*, în paralel, și nu secvențial una după alta !), fiecare comandă fiind executată de către o nouă instanță de execuție a *shell*-ului. Practic, se creează procese multiple, câte un proces pentru fiecare comandă din lanț.

Lanțuri de comenzi simple (cont.)

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Comenzi compuse – definiție](#)

[Lanțuri de comenzi simple](#)

[Execuția secvențială a mai multor comenzi](#)

[Execuția paralelă, neînălțuită a mai multor comenzi](#)

[Execuția condițională a mai multor comenzi](#)

[Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

Iată câteva exemple de lanțuri de comenzi:

```
UNIX> ls -Al | wc -l
```

Efect: afișează numărul total de fișiere de orice tip (*i.e.*, inclusiv subdirectoare) existente în directorul curent.

```
UNIX> who | cut -f1 -d" " | sort -u
```

Efect: afișează lista ordonată a numelor utilizatorilor conectați la sistem.

```
UNIX> cat /etc/passwd | grep -w so
```

Efect: ?

Demo: a se vedea toate exemplele de lanțuri de comenzi din suportul de laborator, disponibil [aici](#). Primul exemplu descrie și efectul folosirii cuvântului cheie `time`.

Sintaxa extinsă: în locul oricărui simbol '`|`', dintr-un lanț cu $N \geq 2$, se poate utiliza perechea '`|&`', care este o prescurtare pentru '`2>&1 |`'. Prin aceasta se realizează “conectarea” ambelor ieșiri standard (și cea normală, și cea de eroare) a unei comenzi la intrarea standard a comenzii următoare din lanțul de comenzi.

Execuția secvențială a mai multor comenzi

Introducere

Comenzi simple

Comenzi compuse

Comenzi compuse – definiție

Lanțuri de comenzi simple

Execuția secvențială a mai multor comenzi

Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi

Execuția condițională a mai multor comenzi

Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse

Specificarea numelor de fișiere

Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi

Referințe bibliografice

Mai multe comenzi (simple sau lanțuri cu $N \geq 2$) pot fi separate prin caracterul ';' și vor fi executate secvențial (*i.e.*, una după alta, în ordinea în care apar în linia de comandă), de către aceeași instanță de execuție a *shell*-ului respectiv.

Sintaxa folosită (unde fiecare *comanda_i* este un lanț de comenzi simple) :

```
UNIX> comanda_1 ; comanda_2 ; ... ; comanda_N
```

Echivalent, cele N comenzi se pot scrie fiecare pe câte un rând, la prompter sau într-un *script*, astfel:

```
comanda_1
```

```
comanda_2
```

```
...
```

```
comanda_N
```

Iată și două exemple:

```
UNIX> ls -A ; cd Desktop ; ls -l
```

```
UNIX> mkdir d1 ; echo "Salut !" > d1/f1.txt ; cd d1 ; stat f1.txt
```

Efectele acestor comenzi : ?

Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi

Introducere

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Comenzi compuse – definiție](#)

[Lanțuri de comenzi simple](#)

[Execuția secvențială a mai multor comenzi](#)

[Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi](#)

[Execuția condițională a mai multor comenzi](#)

[Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

Mai multe comenzi (simple sau lanțuri cu $N \geq 2$) pot fi separate și prin caracterul '&' și vor fi executate (aproape) simultan, fiind lansate pe rând în execuție în *background* (*i.e.*, fără a se aștepta, pe rând, terminarea fiecăreia și fără a avea fluxurile I/O standard “înlanțuite” prin *pipe*, precum la lanțurile de comenzi). Practic, fiecare comandă este executată de către o nouă instanță de execuție a *shell*-ului și rulează în mod independent de celelalte (*i.e.*, fără “înlanțuiri” între ele).

Sintaxa folosită (unde fiecare *comanda_i* este un lanț de comenzi simple) :

```
UNIX> comanda_1 & comanda_2 & . . . & comanda_N [ & ]
```

Ultima comandă va fi rulată fie în *background* (dacă este terminată cu caracterul '&'), fie în *foreground* (în caz contrar).

Echivalent, cele N comenzi se pot scrie fiecare pe câte un rând, la prompter (dar astfel “defazajul” de start al lor va crește, depinzând de viteza cu care le introduceți de la tastatură) sau într-un *script*, astfel:

```
comanda_1 &  
comanda_2 &  
...  
comanda_N [ & ]
```

Iată și un exemplu:

```
UNIX> cat /etc/passwd & cat /etc/group &
```

Efect: ?

Execuția condițională a mai multor comenzi

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Comenzi compuse – definiție](#)

[Lanțuri de comenzi simple](#)

[Execuția secvențială a mai multor comenzi](#)

[Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi](#)

[Execuția condițională a mai multor comenzi](#)

[Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

Execuția unei comenzi poate fi condiționată de rezultatul execuției unei alte comenzi. Sintaxa folosită (unde *comanda_1* și *comanda_2* sunt lanțuri de comenzi simple) :

- operatorul '&&' – “conjuncția” a două comenzi:

UNIX> *comanda_1 && comanda_2*

Modul de execuție: mai întâi se execută prima comandă, iar apoi se va executa a doua comandă numai dacă execuția primei comenzi se *termină cu succes* (i.e., dacă *comanda_1* întoarce codul de terminare 0).

- operatorul '|' – “disjuncția” a două comenzi:

UNIX> *comanda_1 | comanda_2*

Modul de execuție: mai întâi se execută prima comandă, iar apoi se va executa a doua comandă numai dacă execuția primei comenzi se *termină cu eroare* (i.e., dacă *comanda_1* întoarce un cod de terminare nenul).

Observații: i) Se poate remarca analogia cu evaluarea scurt-circuitată a expresiilor logice booleene.
ii) Sunt permise și secvențe formate din mai mult de două comenzi separate prin operatorii '&&' și '|', ce au aceeași precedență, iar pentru execuția lor se va aplica asociativitatea la stânga a operatorilor.

Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse

Introducere

Comenzi simple

Comenzi compuse

Comenzi compuse – definiție

Lanțuri de comenzi simple

Execuția secvențială a mai multor comenzi

Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi

Execuția condițională a mai multor comenzi

Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse

Specificarea numelor de fișiere

Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi

Referințe bibliografice

O *listă de comenzi* este o secvență de una sau mai multe *pipelines* (*i.e.*, lanțuri de comenzi simple), separate între ele prin operatorii ';', '&', '&&', sau '| |', și opțional terminată cu unul dintre caracterele ';', '&', sau <newline>.

Modul de execuție a unei liste de comenzi: se evaluează secvența de lanțuri de la stânga la dreapta, ținând cont de ordinea dată de precedența operatorilor: '&&' și '| |' au aceeași precedență, mai mare decât cea a operatorilor ';' și '&', care de asemenea au aceeași precedență. Apoi se execută fiecare lanț din listă, în ordinea astfel stabilită, aplicând pentru fiecare operator semnificația sa.

Două dintre tipurile de *comenzi compuse* sunt următoarele: `(list)` și `{ list; }`.

Notă: pentru o descriere mai detaliată a lanțurilor de comenzi, a listelor de comenzi și a comenzilor compuse vă recomand consultarea documentației, disponibilă [aici](#).

Iată și câteva exemple:

```
UNIX> cd ; ls -l .bashrc || echo error ; cat non-existent-file && echo ok
```

```
UNIX> var=outside ; ps -f ; (ps -f ; var=inside) ; echo $var
```

```
UNIX> var=outside ; ps -f ; { ps -f ; var=inside; } ; echo $var
```

Efectele acestor comenzi: ?

Agenda

Introducere

Comenzi simple

Comenzi compuse

Specificarea numelor de fișiere

Specificarea fișierelor
individuale

Șabloane pentru specificarea
multiplă de fișiere

Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi

Referințe bibliografice

Introducere

Comenzi simple

Comenzi simple – definiție

Modul de execuție a comenzilor simple

Execuția comenzilor simple în *background*

Redirectări I/O

Comenzi compuse

Comenzi compuse – definiție

Lanțuri de comenzi simple

Execuția secvențială a mai multor comenzi

Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi

Execuția condițională a mai multor comenzi

Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse

Specificarea numelor de fișiere

Specificarea fișierelor individuale

Șabloane pentru specificarea multiplă de fișiere

Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi

Inițializarea sesiunilor interactive ale *shell*-ului

Istoricul comenzilor executate

Referințe bibliografice

Specificarea fișierelor individuale

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Specificarea fișierelor
individuale](#)

[Șabloane pentru specificarea
multiplă de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

Specificarea numelui unui fișier oarecare, fie ca argument pentru comenzi, fie drept nume al unei comenzi externe, se poate face în trei moduri diferite:

- prin *cale absolută* (*i.e.*, numele complet, pornind de la directorul rădăcină)
Exemplu: `/home/vidrascu/so/file0003.txt`
- prin *cale relativă* la directorul curent de lucru (*i.e.*, pornind din directorul curent)
Exemplu (presupunând că directorul curent de lucru este `/home/vidrascu`) :
`so/file0003.txt`
- prin *calea relativă la directorul home al unui anumit utilizator* (*i.e.*, pornind din directorul *home* al acestuia)
Exemplu: `~vidrascu/so/file0003.txt`
Observații: i) dacă lipsește numele utilizatorului (*e.g.*, `~/so/file0003.txt`), atunci se consideră directorul *home* al utilizatorului curent;
ii) acest al treilea mod de specificare se poate folosi doar la linia de comandă sau în *script*-uri, dar NU și ca argumente ale funcțiilor apelate în programe C.

Șabloane pentru specificarea multiplă de fișiere

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Specificarea fișierelor
individuale](#)

[Șabloane pentru specificarea
multiplă de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

Se poate specifica o listă de fișiere, ca argumente pentru comenzi, utilizând un singur “șablon” de specificare multiplă, cu ajutorul următoarelor *caractere cu interpretare specială*:

- caracterul '*' : se înlocuiește cu orice șir de caractere, inclusiv șirul vid
Exemplu: `~vidrascu/so/file*.txt`
- caracterul '?' : se înlocuiește cu orice caracter (exact un caracter)
Exemplu: `~vidrascu/so/file000?.txt`
- specificatorul “mulțime precizată de caractere” [...] : se înlocuiește cu exact un caracter, dar nu cu orice caracter posibil, ci doar cu cele specificate între parantezele '[' și ']', sub formă de enumerare (separate prin ',' sau nimic) și/sau interval (dat prin capetele intervalului, separate prin '-')
Exemple: `~vidrascu/so/file000[1,3,579].txt`,
`~vidrascu/so/file00[0-9][3-9].txt`,
`~vidrascu/so/file000[1-3,57-9].txt`.

Șabloane pentru specificarea multiplă de fișiere (cont.)

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Specificarea fișierelor
individuale](#)

[Șabloane pentru specificarea
multiplă de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

(continuare)

- specificatorul “mulțime exclusă de caractere” `[^...]` : se înlocuiește cu exact un caracter, dar nu cu orice caracter posibil, ci doar cu cele din complementara mulțimii specificate între parantezele '[' și ']' similar ca mai sus, exceptând faptul că primul caracter de după '[' trebuie să fie '^' pentru a indica complementariere
Exemplu: `~vidrascu/so/file000[^1-3].txt`
- caracterul '\': se folosește pentru a inhiba interpretarea operator a caracterelor speciale anterioare, și anume `\c` (unde c este unul dintre caracterele '*', '?', '[', ']', '^', '\') va interpreta acel caracter c ca text obișnuit (*i.e.*, prin el însuși) și nu ca operator (*i.e.*, prin “șablonul” asociat lui în felul descris mai sus)
Exemple: `ce_mai_faci\?.txt`, `lectie\[lesson].txt`.

Important: fiecare astfel de șablon este înlocuit, în poziția din linia de comandă în care apare, cu lista tuturor numelor de fișiere existente ce satisfac acel șablon, dar numai dacă lista respectivă este nevidă. În caz contrar, șablonul rămâne nemodificat în urma interpretării sale.

Notă: se mai pot specifica și *șabloane negate*. Un exemplu ar fi: `ls !(*.sh)`

Agenda

- Introducere
- Comenzi simple
- Comenzi compuse
- Specificarea numelor de fișiere
- Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi
- Inițializarea sesiunilor interactive ale *shell*-ului
- Istoricul comenzilor executate
- Referințe bibliografice

- Introducere
- Comenzi simple**
 - Comenzi simple – definiție
 - Modul de execuție a comenzilor simple
 - Execuția comenzilor simple în *background*
 - Redirectări I/O
- Comenzi compuse**
 - Comenzi compuse – definiție
 - Lanțuri de comenzi simple
 - Execuția secvențială a mai multor comenzi
 - Execuția paralelă, neînlanțuită a mai multor comenzi
 - Execuția condițională a mai multor comenzi
 - Sintaxa extinsă: liste de comenzi și comenzi compuse
- Specificarea numelor de fișiere**
 - Specificarea fișierelor individuale
 - Șabloane pentru specificarea multiplă de fișiere
- Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi**
 - Inițializarea sesiunilor interactive ale *shell*-ului
 - Istoricul comenzilor executate
- Referințe bibliografice**

Inițializarea sesiunilor interactive ale *shell*-ului

Introducere

Comenzi simple

Comenzi compuse

Specificarea numelor de fișiere

Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi

Inițializarea sesiunilor
interactive ale *shell*-ului

Istoricul comenzilor executate

Referințe bibliografice

Interpretoarele de comenzi din UNIX pot folosi anumite fișiere ce stochează diverse comenzi de configurare a sesiunilor interactive de execuție a *shell*-ului respectiv, numele acestor fișiere fiind specifice acestuia.

Astfel, în cazul interpretorului de comenzi `bash`, se folosesc următoarele fișiere ([3]) :

- *fișiere de inițializare* a sesiunilor `bash` de *login* :
 - un *script* global, executat pentru toți utilizatorii : `/etc/profile`
 - *script*-uri locale, specifice utilizatorului respectiv : `~/.bash_profile`,
`~/.bash_login` sau `~/.profile`
- *fișier de finalizare* a acestor sesiuni – doar un *script* local : `~/.bash_logout`
- *fișiere de inițializare* a sesiunilor `bash` interactive, cu excepția celor de *login* :
 - un *script* local, specific utilizatorului respectiv : `~/.bashrc`
 - un *script* global, executat pentru toți utilizatorii : `/etc/bashrc` (însă acesta trebuie apelat explicit din *script*-ul local)

Istoricul comenzilor executate

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a interpretorului de comenzi](#)

[Inițializarea sesiunilor interactive ale *shell*-ului](#)

[Istoricul comenzilor executate](#)

[Referințe bibliografice](#)

- *fișier de istoric* al comenzilor introduse și executate la linia de comandă `bash` – un fișier local, cu numele `~/.bash_history`

Conținutul acestui fișier poate fi vizualizat (și) cu comanda **history**.

Numerele afișate de această comandă pot fi folosite pentru a executa în mod repetat comenzile din istoric, fără a fi nevoie să mai fie re-tastate. Și anume, pentru a invoca din nou o comandă, se tastează la prompterul liniei de comandă caracterul `'!` urmat imediat de numărul asociat comenzii respective.

O altă facilități utilă a interpretorului `bash`, ce permite invocarea comenzilor tastate anterior, precum și editarea lor, constă în navigarea prin istoric prin apăsarea, la prompter, a tastelor UP și DOWN (*i.e.*, tastele săgeată-sus și săgeată-jos). După selectarea din istoric a liniei de comandă dorite, ne putem deplasa în cadrul ei cu tastele săgeată-stânga și săgeată-dreapta pentru a modifica parțial linia respectivă (*e.g.*, modificăm, ștergem sau adăugăm vreun parametru al comenzii) și apoi apăsăm tasta ENTER pentru a se executa comanda astfel modificată.

Bibliografie obligatorie

[Introducere](#)

[Comenzi simple](#)

[Comenzi compuse](#)

[Specificarea numelor de fișiere](#)

[Fișierele de configurare a
interpretorului de comenzi](#)

[Referințe bibliografice](#)

[1] Cap. 2, §2.3 din cartea “*Sisteme de operare – manual pentru ID*”, autor C. Vidrașcu, editura UAIC, 2006. *Notă*: este accesibilă, în format PDF, din pagina disciplinei “Sisteme de operare”:

- <https://profs.info.uaic.ro/~vidrascu/S0/books/ManualID-S0.pdf>

[2] Suportul de laborator online asociat acestei prezentări:

- https://profs.info.uaic.ro/~vidrascu/S0/support-lessons/bash/suport_lab3.html

Bibliografie suplimentară:

[3] Documentația interpretorului de comenzi `bash` : `man 1 bash` și “GNU Bash manual”

[4] *Linux Documentation Project Guides* → “Bash Guide for Beginners”

[5] Cartea “Bash Pocket Reference” (1st edition), by A.Robbins, O’Reilly Media Inc., 2010.